

for og maaste med større Styrke, at man gjennem Hundeafgiften søger at indskrænke Antallet af Hundene derved, at der tilveiebringes en større Kontrol med dem, der have dem. Det ærede Medlem vilde hellere have, naar galt skulde være, at der blev givet et Paabud om, at Hundeafgiften skulde indføres paa Landet, end at det skulde gjøres til en frivillig Sag, saaledes at det skulde lægges i Sogneraadens Hænder; om de vilde indføre den i de Sogne, hvor man mener det er nødvendigt. Jeg kan ikke se, at det, han tilsigter, vil opnaas ad den Vej, han nævnte før; thi saa var det sikkert, at naar det var et Paabud alle Vegne, blev det ikke gennemført med den Skjønksomhed, som naar vedkommende Sogneraad tager under Overveielse, om der skal indføres Hundeafgift. Det forekommer mig, at en Del af Uttringerne mod at indføre Hundeafgiften paa Landet have taget mere Hensyn til Sogneraadene end egentlig til det mindre Vigtige, der skulde være i, at Hundenes Antal indskrænkedes. Men det ærede Medlem glemte, forekommer det mig, ogsaa, at den behøver ikke at indføres, hvor man ikke vil indføre den. Finder man, at Hundeafgiften i et Sogn, i en Landkommune, kan undværes, paaligger det slet ikke Sogneraadet at indføre den, og den Omstændighed, at et Sogneraad kan komme i Forlegenhed ved, at NoGLE tage det fortrydeligt op, eller ved, at det kommer i Modstrid med Nabokommunen, hvor Afgiften ikke er indført, forekommer mig ikke at kunne være Hensyn af den Bestaaffenhed, at man skulde udelukke sig fra at indføre Hundeafgiften, naar den i det Hele taget kan anses for at være nødvendig. Det ærede Medlem fra 11te Kredts sagde, at i dette Lovforslag og da i den nye § 4, saaledes som den foreslaas af Udvalget, betragtede man Hunden alene som noget Generende; men man glemte dens gode Egenstaber. Det gjør man imidlertid ikke, men man betragter ligefrem efter Loven de generende Egenstaber, de have; dem vil man imødegaa, og det er væsentlig, naar der er for mange Hunde; det er væsentlig Antallet, man vil indskrænke. Det udelukker ikke, at hvor Hunden virkelig kan siges at være til Nytte, der kan den ogsaa holdes, thi saaledes ere jo f. Ex. Lænehundene ikke belagte med Afgift, og endelig er Afgiften ikke større, end at man ikke i og for sig kan sige, at dens Erlæggelse udelukker Hunden eller Brugen af den. Der gjordes den Indvending mod den ny § 4 af det ærede Medlem fra 6te Kredts, der iøvrigt var tilfreds med den Tanke, man har villet udtrykke ved den, at der var ingen Grund til at gjøre Adskillelse mellem de store og de smaa Hunde,

dels fordi man ikke kunde sige, at de store Hunde vare mere generende end de mindre, og dels fordi det vilde være en Ulempe at maale dem, og han vidste ikke en Gang, hvorledes man skulde maale dem. Jeg antager, at den Vanskelighed kommer man let over, naar Sogneraadene vedtage, at Hundeafgiften skal indføres. Efter de Regler, Lovforslaget fastsætter, er det en simpel Ting; man holder blot en inddelt Stof ved Siden af Hunden, og et Sogneraadsmlem vil da meget let kunne udføre denne Maaling. Som en Indvending imod at gjøre denne Adskillelse mellem store og smaa Hunde anførte han ogsaa, at man ikke kunde sige, at de store Hunde vare mere glubste end de smaa. Det skal jeg ikke modsiges, det forstaar han langt bedre end jeg, men vist er det, at man er langt mere værgeløs over for de store Hunde. Jeg tror, det er almindeligt, at Kjøbstadsfolk, naar de komme paa Landet, forsyne sig med en Stof for at holde de Hunde fra sig, man møder paa sin Vej, naar man gaar sig en Tur — jeg veed ikke, om Landboerne lægge nogen Vægt derpaa — og saa er det langt mere vanskeligt at holde de store Hunde fra sig end de mindre. Det ærede Medlem gjorde med Hensyn til dette Punkt og et andet en Henstilling til Udvalget om inden 3die Behandling at tage det under Overveielse. Men jeg kan ikke se, naar jeg samler det Hele, at der mod § 4 er sagt Noget, der har en saadan Betydning, at man af den Grund skulde give Afstald paa de Fordele, som det vilde være for Folk, der særdes paa Landet, at Hundeantallet begrændses, ei heller kan jeg se, at Maaden, hvorpaa det foreliggende Forslag er affattet, er af den Bestaaffenhed, at man væsentlig kunde ønske at foretage nogen Forandringer deri. Men som sagt de Indvendinger, der ere gjorte, skulle blive tagne under Overveielse, inden Sagen kommer til 3die Behandling.

Ahlefeldt-Laurvig: Skjøndt jeg gjerne vilde have lagt et godt Ord ind for Endringsforslaget under Nr. 6, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, da det efter min Mening er gjort saa godt af det ærede 4de Medlem for 8de Kredts (Ovesen), at jeg fuldkommen kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem har udtalt. Naar der blev ytret af et andet Medlem fra 6te Kredts, at der skulde være Fritagelse for den første Hund, saa forstaar jeg det i Grunden ikke; thi denne Skat paa Hundene maa jo være en personlig Skat, det maa jo være en Skat paa de Personer, der holde Hunde, og derfor er jeg ikke ganske enig med det ærede Ud-